

Jordseminar

DAKOFA

7. september 2017

Partner og advokat (L) Jacob Brandt

Disposition

- Hvornår er jord affald?
 - Sondringen mellem miljøbeskyttelseslovens § 19 og § 33
 - Sondringen mellem nyttiggørelse og bortskaffelse
 - Forholdet til landzonetilladelser og dispensationer efter jordforureningslovens § 52
 - Restproduktbekendtgørelsen

 - I dag handler det ikke om jordflytningsbekendtgørelsen....
-

Hvornår er jord affald?

- Affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 1:
 - ♦ ” Ved affald forstås i denne bekendtgørelse ethvert stof eller enhver genstand, jf. bilag 2, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.”
 - ♦ Der er som udgangspunkt ingen grund til at anse jord som undtaget fra affaldsdefinitionen
 - Spørgsmålet er herefter, om der er anvendelige undtagelser

Hvornår er jord affald?

- Affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 1:
 - ♦ ” Ved affald forstås i denne bekendtgørelse ethvert stof eller enhver genstand, jf. bilag 2, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.”
 - Der er ingen grund til at anse jord som undtaget fra affaldsdefinitionen
 - Affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 31:
 - ♦ ”Husholdningsaffald: Affald, som er frembragt af husholdninger, herunder dagrenovation, haveaffald, storskrald, kildesorterede affaldsfraktioner og jord fra husholdninger. Husholdningsaffald kan enten være farligt eller ikke-farligt.
 - Affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 21:
 - ♦ ”Erhvervsaffald: Affald, som er frembragt af virksomheder, herunder dagrenovationslignende affald, have-park-affald, storskrald, bygge- og anlægsaffald, produktionsaffald, industriaffald, kildesorterede affaldsfraktioner og jord. Erhvervsaffald kan enten være farligt eller ikke-farligt.”
-

Hvornår er jord affald?

- Sondringen mellem forurennet og uforurennet jord
 - ♦ Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/1994, Bortskaffelse, planlægning og registrering af affald, s. 67:

Forurennet jord

Forurennet jord er omfattet af bekendtgørelsens regler, men de færreste kommuner har fastsat nærmere regler for håndtering og bortskaffelse af forurennet jord. I lyset af de meget store mængder forurennet jord, der håndteres, og de problemer det har affødt, bl.a. med ukontrolleret deponering i råstofgrave, er det vigtigt, at kommunen fastsætter regler for bortskaffelse af forurennet jord. Der vil mest praktisk være tale om et anvisningsregulativ, som beskriver de nærmere regler og procedurer for opnåelse af en konkret anvisning på baggrund af en vurdering af den konkrete sag.

Hvornår er jord affald?

- Sondringen mellem forurennet og uforurennet jord
 - ♦ Betænkning 1/1995, Lovgivning og praksis – forurennet jord, s. 132:

Det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om, hvornår et stof eller materiale er omfattet af definitionen på affald, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2. Det vil sige, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der træffer afgørelse i de tilfælde, hvor der er rejst tvivl om hvorvidt det pågældende stof eller materiale skal defineres som affald.

Det betyder samtidig, at det er den enkelte kommune, der i dag konkret afgør, hvornår den forurenede jord er omfattet af affaldsreglerne. Og da der ikke til bekendtgørelsen om affald er knyttet specifikke grænseværdier, som fastlægger definitionen på forurennet jord, betyder det igen, at det er den enkelte kommune, som afgør hvilke grænseværdier for de forskellige stoffer, jorden kan indeholde, førend den kan defineres enten som henholdsvis forurennet eller ren jord.

Hvornår er jord affald?

- Sondringen mellem forurennet og uforurennet jord
 - ♦ Forarbejderne til jordforureningslovens § 50, stk. 4 (lov nr. 507/2006):
 - ”Under visse betingelser må uforurennet jord, der graves op, antages at falde uden for affaldsdefinitionen.
 - Dette er tilfældet, når jordproducenten har en aftager af den uforarbejdede jord på opgravningstidspunktet, og jorden derfor aldrig når at blive til affald, før den finder anden anvendelse. I disse tilfælde må jorden anses for at være et produkt.
 - Ved afgørelsen af, om der er tale om et produkt eller affald, bør der lægges vægt på, at aftalen om afgang af jorden er indgået senest på opgravningstidspunktet, og at jorden kun oplagres for en kortere tidsafgrænset periode, inden den finder fornyet anvendelse.
 - Såfremt jorden oplagres for en længere eller ikke-tidsafgrænset periode, må jorden anses for at udgøre en byrde for ejeren, hvilket er et indicium for, at der er tale om affald. Støtte for sådanne betragtninger findes i præmisserne for den såkaldte »Sidestensdom« fra EF-domstolen (dom af 18. april 2002, sag C-9/00).”

Hvornår er jord affald?

- Sondringen mellem forurennet og uforurennet jord
 - Sondringen er retligt set ikke relevant i forhold til affaldsdefinitionen.
 - Forureningsgraden har ikke i sig selv betydning for, om jorden er omfattet .
 - Forureningsgraden kan have betydning for mulighederne for at opfylde betingelserne for at anse jorden som et produkt.
-

Hvornår er jord affald?

- Miljøstyrelsens orientering af 8. oktober 2007 til kommunerne om ny jordflytningsbekendtgørelse, bilag E.
- Eksempler på hvornår jord fra bygge- og anlægsarbejder falder inden for og uden for affaldsdefinitionen:
 - ♦ Overskudsjord, som er opgravet for at muliggøre etableringen af f.eks. større bygge- og anlægsarbejder.
 - => Formodning om affald, da der er et behov for og dermed et ønske om at skille sig af med jorden.
 - ♦ Tilfælde, hvor der rettes henvendelse til kommunen for at få en anvisning på at komme af med den opgravede jord, eller hvor den opgravede jord afleveres på en kommunal genbrugsplads.
 - => Formodning om affald.
 - ♦ Uforurenet overskudsjord fra et bygge- og anlægsarbejde overdrages til f.eks. andre bygherrer med henblik på anvendelse i andre byggearbejder.
 - => Formodning for et produkt.

Hvornår er jord affald?

- Sondringen mellem affald og produkt
 - ♦ Affaldsdefinitions subjektive element er afgørende:
 - Ved affald forstås i denne bekendtgørelse ethvert stof eller enhver genstand, jf. bilag 2, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.
 - ♦ Forureningsgrad er som udgangspunkt uden betydning for, om der er tale om affald
 - ♦ Der kan herunder lægges vægt på følgende:
 - om affaldet er et tilsigtet produkt.
 - om der forudgående er indgået aftale om afsætning til anden lovlig anvendelse.
 - om den faktiske eller påtænkte oplagring forud for afsætning kun er af kort varighed.
 - ♦ Det er altid en konkret vurdering, jf. den såkaldte "Mafioso-sag" (sag C-194/05).

Hvornår er jord affald?

- Sondringen mellem affald og produkt
 - ♦ Affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 2: biprodukter:
 - ”Som affald anses dog ikke stoffer eller genstande, som er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, og hvis
 - 1) det er sikkert, at stoffet eller genstanden videreanvendes,
 - 2) stoffet eller genstanden kan anvendes direkte uden anden yderligere forarbejdning, end hvad der er normal industriel praksis,
 - 3) stoffet eller genstanden fremstilles som en integreret del af en produktionsproces, og
 - 4) videreanvendelse er lovlig, dvs. at stoffet eller genstanden lever op til alle relevante krav til produkt-, miljø- og sundhedsbeskyttelse for den pågældende anvendelse og ikke vil få generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.”

Hvornår er jord affald?

- Sondringen mellem affald og produkt
 - ♦ Affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 4 og 5: end-of-waste:
 - *”Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at stoffer eller genstande, som opfylder kriterierne i stk. 5, ikke længere er affald.”*
 - *”Kommunalbestyrelsen skal i sin afgørelse efter stk. 4 inddrage følgende kriterier*
 - *1) stoffet eller genstanden har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, herunder genanvendelse,*
 - *2) stoffet eller genstanden er almindeligt anvendt til specifikke formål,*
 - *3) der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof eller en sådan genstand,*
 - *4) stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til de specifikke formål og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter, og*
 - *5) anvendelsen af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.”*
-

Forholdet mellem miljøbeskyttelseslovens § 19 og § 33

- Kontekst og problemstilling
 - ♦ Der har i en årrække været tvivl hos mange af landets kommuner i forhold til, hvornår miljøbeskyttelseslovens § 19 bringes i anvendelse, når forurenet jord eller bygge- og anlægsaffald anvendes i eksempelvis støjvolde, vejanlæg, fundamenter o.lign.
 - ♦ Natur- og Miljøklagenævnet har afsagt en række afgørelser, hvoraf den første også har været genstand for behandling hos både Østre Landsret og Højesteret

Den retlige ramme - miljøbeskyttelsesloven

- Miljøbeskyttelseslovens § 19:
 - Stk. 1:
 - *”Stoffer, produkter og materialer, der kan forurene grundvand, jord og undergrund, må ikke uden tilladelse*
 - 1) nedgraves i jorden*
 - 2) udledes eller oplægges på jorden eller*
 - 3) afledes til undergrunden.*
 - Stk. 4:
 - *”Tilladelse efter stk. 1 ... gives af kommunalbestyrelsen, medmindre miljøministeren fastsætter andre regler”.*
-

Den retlige ramme - miljøbeskyttelsesloven

- Miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1:
 - *”Virksomheder, anlæg eller indretninger, der er optaget på den i § 35 nævnte liste (listevirksomhed), må ikke anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt godkendelse heraf.”*
 - Miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 1:
 - *”Miljøministeren udfærdiger en liste over særligt forurenende virksomheder, anlæg og indretninger, som er omfattet af godkendelsespligten i § 33.*
-

Den retlige ramme - godkendelsesbekendtgørelsen

- Eksempler på relevante listepunkter (bilag 2):
 - K 201: *"Anlæg, der nyttiggør farligt affald, hvor virksomhedens aktiviteter ikke er omfattet af listepunkt 5.1 eller 5.2c i bilag 1"*
 - K 205: *"Anlæg, der bortskaffer ikke-farligt affald ved anden behandling end deponering eller forbrænding, bortset fra anlæg under listepunkt 5.3 i bilag 1"*
 - **K 206: "Anlæg, der nyttiggør ikke-farligt affald, bortset fra anlæg under listepunkt 5.3 i bilag 1, autoophugning, skibsophugning, biogasfremstilling, kompostering og forbrænding."**
 - K 208: *"Deponeringsanlæg for ikke-farligt inert affald"*
-

Hvad er den miljømæssige og praktiske forskel på bestemmelserne?

- Hvis et anlæg mv. kan henføres under et listepunkt, skal der ansøges om en godkendelse efter MBL § 33
 - Spektret af miljøhensyn, som skal varetages ved meddelelse af tilladelse
 - ♦ § 19 er placeret i kap. 3 – beskyttelse af jord og grundvand
 - ♦ § 33 er placeret i kap. 5 – forurenende virksomhed
 - Vilkårsfastsættelsen efter § 19 skal alene tage sigte på at beskytte jord og grundvand, mens vilkårsfastsættelse efter § 33 skal varetage enhver relevant miljøpåvirkning som følge af anlæggets etablering og drift
-

Hvad er den miljømæssige og praktiske forskel på bestemmelserne?

- En tilladelse efter § 19 skal tage stilling til et konkret jordparti, mens en godkendelse efter § 33 indeholder generelle vilkår
 - En listevirksomhed udløser ved sin blotte etablering godkendelsespligt, mens § 19-tilladelse kun skal meddeles, hvis der er en konkret risiko for jord eller grundvand
 - Der er forskellige krav til ansøgningen om tilladelse:
 - Der er ikke specifikke krav til ansøgning om tilladelse efter § 19
 - Godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3 og 4 indeholder omfattende krav til indholdet af ansøgningen om miljøgodkendelse
 - Redegørelse for anvendelse af BAT
 - Tegninger over indretning
 - Luftforurening, støj mv.
 - Forslag til vilkår og egenkontrollvilkår
-

Nævnets afgørelse i Juelsberg Gods (MAD.2015.227H)

- En kommune meddelte i oktober 2007 tilladelse efter § 19 til at udvide en eksisterende motorvej mellem et boligområde og motorvejen
- Tilladelsen gav adgang til at anvende ca. 40.000 m³ lettere forurenede – klasse 2-jord
- Der blev tilvejebragt lokalplan, og Juelsberg Gods' arealer blev eksproprieret.
- Godset påklagede kommunens afgørelse med hovedargumenterne:
 - ♦ Der er ikke tale om nyttiggørelse
 - ♦ Der er tale om en aktivitet, som – selv hvis det er nyttiggørelse – skulle have haft godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33

Nævnets afgørelse i Juelsberg Gods (MAD.2015.227H)

- Nævnet pointerede indledningsvis, at Nyborg Kommune gav tilladelse i sin egenskab af myndighed til sig selv i kommunens egenskab af bygherre.
- Kommunen skal som myndighed påse, at kommunen som bygherre overholder vilkårene i tilladelse, og kommunen er ansvarlig for at meddele den korrekte afgørelse, med rette hjemmel og vilkår

Nævnets afgørelse i Juelsberg Gods (MAD.2015.227H)

- Nævnet tilsluttede sig synspunktet om, at der var tale om en aktivitet, som skulle have miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33
 - Nævnet bemærkede, at en aktivitet omfattet af et listepunkt ikke kan tillades med hjemmel i MBL § 19
 - Nævnet bemærkede desuden, at en § 19-tilladelse ikke kan være generel.
 - Nævnet vurderede herefter, at der var tale om et nyttiggørelsesanlæg:
 - Indledningsvist fastslår nævnet, at der er tale om overskudsjord fra bygge- og anlægsarbejder, som kommer fra ikke på forhånd kendte lokaliteter. Der er derfor tale om affald. (Sidestensdommen (Sag C-9/00))
-

Nævnets afgørelse i Juelsberg Gods (MAD.2015.227H)

- Det bærende argument i forhold til sondringen nyttiggørelse/bortskaffelse er,
 - ♦ at der er et dokumenteret behov for støjafskærmning, og
 - ♦ at der foreligger beregninger, som anlæggets effektivitet og dimensionering som støjdæmpende i forhold til støjforureningen.
 - I forhold til at anse støjvolden som **et anlæg** i MBL § 33's forstand lægger nævnet vægt på:
 - ♦ Udføres over en periode på 2-3 år
 - ♦ Forskellige jordpartier fra forskellige lokaliteter
 - ♦ Krav om løbende dokumentation for forureningsgrad, egenkontrol, driftsjournal
 - ♦ Krav om signalnet, afslutning med ren jord samt beplantning
 - Højesteret stadfæstede nævnets afgørelse
-

Natur- og Miljøklagenævnets seneste praksis – fokus på anlægsbegrebet/godkendelsespligt

- Juelsberg Gods (MAD.2011.584):
 - ♦ Støjvold med lettere forurenede jord
 - ca. 40.000 m³ lettere forurenede type 2 jord
 - Jorden kommer fra ikke på forhånd kendte lokationer
 - behov for vilkår der varetager andre hensyn end til jord, undergrund og grundvand
 - => godkendelsespligt
- FeF Chemicals (MAD.2012.3022):
 - ♦ Terrænhævning og dige
 - Forurenede jord, som er affald
 - Ca. 4.800 m³ forurenede overskudsjord fra bygge- og anlægsarbejder på grunden
 - => godkendelsespligt

Natur- og Miljøklagenævnets seneste praksis – fokus på anlægsbegrebet/godkendelsespligt

- Vejen i Tårnby (MAD.2013.1249):
 - ♦ Vejbyggeri med anvendelse jord som vejfyld
 - 1.200 tons forurennet klasse 4-jord, som er affald
 - behov for vilkår om signalnet over, under, ved siden af
 - behov for vilkår om varig fast belægning
 - vejen anlægges med henblik på varig forbliven
 - => godkendelsespligt
 - Trappeanlægget i Aalborg (NMK-10-00415):
 - ♦ Landskabsmodellering til rekreativt formål på eternitgrunden i Aalborg med asbestfiberholdigt jord
 - byomdannelsesområde, herunder lokalplanlagt rekreativt anlæg (235.000 m³ jord)
 - anvendelse af asbestfiberholdigt og lettere forurennet jord fra grunden i stedet for tilførsel af rene materialer
 - => godkendelsespligt
-

Nyttiggørelsesbegrebet

- Affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 40 (nyttiggørelse):
 - *”Enhver operation, hvis hovedresultat er, enten at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller at affaldet bliver forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. Bilag 5 B indeholder en ikke-udtømmende liste over nyttiggørelsesoperationer”.*
 - Affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 14 (bortskaffelse)
 - ♦ *”Enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse. Bilag 5A indeholder en ikke-udtømmende liste over bortskaffelsesoperationer”.*
-

Deponeringsbekendtgørelsen

- Hvis anvendelse af bygge- og anlægsaffald i et projekt ikke kan anses som nyttiggørelse, vil der ofte være tale om deponering, som reguleres af deponeringsbekendtgørelsen:
 - Deponeringsbekendtgørelsens § 3, nr. 10:
 - ♦ *”Et bortskaffelsesanlæg til deponering af affald på landjorden, herunder interne deponeringsanlæg, hvorved forstås lokaliteter, hvor affaldsproducenten deponerer eget affald på produktionsstedet, og permanente lokaliteter, som bruges til midlertidig oplagring af affald, når lokaliteten er etableret for en periode på et år eller derover. Som deponeringsanlæg betragtes ikke lokaliteter, hvor affaldet læsses af til forberedelse inden videre transport med henblik på nyttiggørelse, behandling eller bortskaffelse andetsteds, og hvor oplagring sker:*
 - *a) i en periode på som hovedregel under tre år, hvis affaldet skal nyttiggøres eller behandles, eller*
 - *b) i en periode på under et år, hvis affaldet skal bortskaffes”*
-

Deponeringsbekendtgørelsen

- Deponeringsbekendtgørelsen supplerer godkendelsesbekendtgørelsen med en række yderligere krav i forbindelse med miljøgodkendelsen.
 - Det skal bl.a. godtgøres i forbindelse med miljøgodkendelse, at
 - ♦ deponeringsanlægget kan leve op til alle relevante krav i deponeringsbekendtgørelsen
 - ♦ kravene i bekendtgørelse om uddannelse af driftsledere og personale beskæftiget på deponeringsanlæg er iagttaget
 - ♦ deponeringsanlægget vil blive drevet således, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse af ulykker og begrænsning af følgerne af sådanne ulykker
 - ♦ der vil blive stillet sikkerhed i henhold til kapitel 4
 - Et væsentligt element er naturligvis sikkerhedsstillelsen, jf. deponeringsbekendtgørelsens kap. 4
-

Miljøbeskyttelseslovens krav om offentligt ejerskab til deponeringsanlæg

- Miljøbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, kræver, at nye deponeringsanlæg er ejet af offentlige myndigheder
 - ♦ Derved forstået offentlige enheder med ubegrænset hæftelse, herunder fælleskommunale selskaber, men eksempelvis ikke kommunale aktieselskaber
 - Ved ”nye anlæg” forstås anlæg etableret efter 1. januar 1992
 - Der findes dog en dispensationsadgang i navnlig miljøbeskyttelseslovens § 50, stk. 3, 1. pkt.:
 - ♦ *”Godkendelsesmyndigheden kan meddele en virksomhed dispensation fra bestemmelsen i stk. 1 til etablering af et anlæg, der er bestemt til deponering af **specielle affaldstyper fra virksomheden.**”*
 - Dispensationsadgangen administreres restriktivt.
-

Råstof- og affaldsavgiftsloven

- Deponeringsanlæg er som det klare udgangspunkt registreringspligtige virksomheder efter råstof- og affaldsavgiftsloven.
- Efter råstof- og affaldsavgiftslovens § 10 er afgiften kr. 475 pr. ton.

Import og eksport

- Et projekts klassificering som nyttiggørelse eller bortskaffelse har afgørende betydning for mulighederne for at importere (eller eksportere) affald til brug for projektet.
 - EU's transportforordning suppleret af den danske import/eksportbekendtgørelse regulerer mulighederne for at importere eller eksportere affald til henholdsvis nyttiggørelse eller bortskaffelse
 - Der er en vid adgang for medlemsstaterne til at hindre import eller eksport af affald til bortskaffelse, mens det er ganske vanskeligt, hvis der er tale om nyttiggørelse.
 - ♦ EUD: Det skyldes de forskellige roller, som de to affaldsfraktioner er tiltænkt i det europæiske indre marked
 - Eksempelvis Sag 203/96: Chemische Abfallsstoffen Dusseldorph
 - I Danmark er der som udgangspunkt et generelt forbud mod import eller eksport af affald til bortskaffelse...
-

VVM

- VVM-bekendtgørelsens § 3, stk. 2, jf. bilag 2, nr. 12 b, fastslår, at
 - ♦ ”*anlæg til bortskaffelse af affald*” som udgangspunkt er omfattet af kravet om VVM-screening.
 - EU-domstolen har i sag C-486/04 fastslået, at VVM-direktivets anvendelse af begrebet af ”bortskaffelse” ikke svarer til anvendelsen af begrebet i affaldsdirektivet.
 - VVM-direktivets benævnelse af ”bortskaffelse” skal reelt forstås som ”håndtering”, som omfatter såvel bortskaffelse som nyttiggørelse.
 - Derfor skal der gennemføres VVM-screening ved miljøgodkendelse af såvel nyttiggørelses- som bortskaffelsesanlæg.
-

Natur- og Miljøklagenævnets seneste praksis – fokus på nyttiggørelsesaspektet

- Juelsberg Gods (MAD.2011.584):
 - ♦ Støjvold med lettere forurenede jord
 - Dokumenteret behov for forbedret støjdæmpning som følge af øget trafik på motorvejen
 - Beregninger påviser støjdæmpende effekt som følge af projektet
 - Den lettere forurenede jord erstatter anvendelse af rene materialer
 - => Nyttiggørelse
- FeF Chemicals (MAD.2012.3022):
 - ♦ Terrænhævning og dige med forurenede jord
 - Dokumentation for forhøjet vandstand og øget risiko for oversvømmelse
 - => Nyttiggørelse

Natur- og Miljøklagenævnets seneste praksis – fokus på nyttiggørelsesaspektet

- Vejen i Tårnby (MAD.2013.1249):
 - ♦ Vejbyggeri med anvendelse af klasse 4-jord som vejfyld
 - Det lægges til grund, at der ville være anvendt rene materialer, hvis det forurenede jord ikke kunne anvendes
 - => Nyttiggørelse

- Trappeanlægget i Aalborg (NMK-10-00415):
 - ♦ Landskabsmodellering til rekreativt formål på eternitgrunden i Aalborg med asbestfiberholdigt jord
 - Byomdannelsesområde, herunder lokalplanlagt rekreativt anlæg (235.000 m³ jord)
 - Anvendelse af asbestfiberholdigt og lettere forurenede jord fra grunden i stedet for tilførsel af rene materialer
 - => Nyttiggørelse

Kort om forholdet mellem landzonetilladelse og miljøgodkendelse

- Hvis et anlæg mv. kan henføres under et listepunkt, skal der ansøges om en godkendelse efter MBL § 33
 - ♦ Hvis der er meddelt landzonetilladelse til at foretage terrænændring af en mark ved tilførsel af store mængder jord, vil der være betydelig risiko for, at der er tale om et anlæg til nyttiggørelse eller bortskaffelse af jord, som er affald.
 - ♦ => I givet fald er der godkendelsespligt efter miljøbeskyttelseslovens § 33:
 - K 206: ”Anlæg, der nyttiggør ikke-farligt affald, bortset fra anlæg under listepunkt 5.3 i bilag 1, autoophugning, skibsofhugning, biogasfremstilling, kompostering og forbrænding.”
 - K 208: ”Deponeringsanlæg for ikke-farligt inert affald”
 - ♦ Selvom der kan varetages miljøhensyn ved vilkårsfastsættelsen i en landzonetilladelse, gælder kravet om miljøgodkendelse fortsat, hvis projektet kan henføres under et listepunkt
-

Kort om forholdet mellem dispensation (JFL § 52) og miljøgodkendelse

- Jordforureningslovens § 52, stk. 1:
 - ♦ *”Tilførsel af såvel forurenede som uforurenede jord til råstofgrave og tidligere råstofgrave er forbudt.”*
 - Jordforureningslovens § 52, stk. 2:
 - ♦ *”Regionsrådet kan meddele dispensation fra forbuddet, såfremt ...”*
 - Jordforureningslovens § 52, stk. 4, 2. pkt.:
 - ♦ *”Yderligere forudsætter meddelelse af dispensation, at kommunalbestyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 19 eller godkendelsesmyndigheden efter miljøbeskyttelseslovens § 33 fastsætter vilkår for jorddeponeringen. Såfremt amtsrådet ved lovens ikrafttræden har givet tilladelse til jorddeponering i råstofgrave i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 19 eller § 33, gælder denne tilladelse fortsat.”*
-

Kort om forholdet mellem dispensation (JFL § 52) og miljøgodkendelse

- Regionsrådet bør derfor efter formuleringen af jordforureningslovens § 52, stk. 4, 2. pkt. påse, at den fornødne tilladelse/godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven er meddelt
 - ♦ Forarbejderne indikerer dog, at det kan ske efterfølgende:
 - *”såfremt amtsrådet meddeler dispensation til at tilføre forurennet jord, skal råstofindvinderen eller grundejeren yderligere have dispensation i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 19 eller § 33. Dette anses for at være gældende ret på nuværende tidspunkt, denne retstilstand er blot udtrykt i loven.”*
 - ♦ Forurennet jord vil kræve tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, medmindre der er godkendelsespligt
 - ♦ Jord, som er affald, vil kræve miljøgodkendelse som enten nyttiggørelses- eller deponeringsanlæg
 - => deponeringsbekendtgørelsen vil finde anvendelse på deponeringsanlæg

Restproduktbekendtgørelsen

- § 1, stk. 2, nr. 2:
 - ♦ ”Bekendtgørelsen omfatter ikke
 - jord, der er forurenet med andre stoffer end de i bilag 8 nævnte,”
- § 3: ”Bekendtgørelsen inddeler restprodukter og jord i kategorierne 1, 2 og 3, jf. bilag 8.”

Tabel 1. Inddeling i kategorier

- Bilag 8:

	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3
	Faststofindhold mg / kg TS		
Arsen	0 - 20	> 20	> 20
Bly	0 - 40	> 40	> 40
Cadmium	0 - 0,5	> 0,5	> 0,5
Chrom, total	0 - 500	> 500	> 500
Chrom (VI)	0 - 20	> 20	> 20
Kobber	0 - 500	> 500	> 500

Restproduktbekendtgørelsen

- § 4:
 - ♦ ”Restprodukter og jord i kategori 1 må uden tilladelse anvendes til bygge- og anlægsarbejder omfattet af bekendtgørelsen, jf. § 2, nr. 5, medmindre andet følger af lov om miljøbeskyttelse og den øvrige lovgivning.”
 - § 5, stk. 1:
 - ♦ ”Restprodukter og jord i kategori 2 må uden tilladelse anvendes til bygge- og anlægsarbejder på de i bilag 4 nævnte betingelser, jf. dog § 6.”
 - § 5, stk. 3:
 - ♦ ”Restprodukter og jord i kategori 3 må uden tilladelse anvendes til bygge- og anlægsarbejder på de i bilag 5 nævnte betingelser, jf. dog § 6.”
-

Restproduktbekendtgørelsen

- § 5, stk. 4:
 - ♦ *”Tilladelse til anvendelse af jord eller restprodukter, der ikke er omfattet af kategori 1, 2 eller 3, meddeles efter bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven.*
 - ♦ *”Tilladelse til anvendelse af jord eller restprodukter, der er omfattet af kategori 1, 2 eller 3, og som ikke kan anvendes uden tilladelse efter denne bekendtgørelse eller opnå dispensation efter § 7, meddeles efter bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven.”*
 - § 7:
 - ♦ *”Kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation fra kravene ved anvendelse indenfor den pågældende kategori i bilag 4 og 5, hvis anvendelsen er anlægsteknisk begrundet og miljømæssig forsvarlig.*
 - ♦ *Der kan ikke meddeles dispensation fra typen af bygge- og anlægsarbejde. Kommunalbestyrelsen kan gøre en dispensation betinget af, at nærmere angivne vilkår overholdes.”*
-

Kontakt

Jacob Brandt

Partner · København

Offentlig Virksomhed

T +45 72 27 33 63

M +45 25 26 33 63

E jab@bechbruun.com

| **København**
Danmark

| **Aarhus**
Danmark

| **Shanghai**
Kina

| T +45 72 27 00 00
www.bechbruun.com

| **København**
Danmark

| **Aarhus**
Danmark

| **Shanghai**
Kina

| T +45 72 27 00 00
www.bechbruun.com